

1305

D O G M A T I C I .

1306

DLXXXII.

U. 4²⁷ Codex membraneus lat. Sec. XIV. Folior. 171. f. per duas columnas multis compendiis, ut solebant Scholastici, scriptus, coloribus distinctus, et Collegio Ducale olim donatus a M. Petro de Pirchenwart continet I. Tractatus dogmatici de Unitate et Trinitate Dei Fragmentum Sec. XIII. nitidissime exaratum, quod incipit: *Qui producit ventos de thesauris suis, qui percussit primogenita egypti ab homine usque ad pecus &c.* Abrumpitur fol. 4. Acutus sane dialecticus fuit Autor, neque Lombardi via processit. Post annum 1207. scripsisse innuit non semel citatus ab eo Magister Praepositivus, qui eo anno Cancellarius Parisinus dicitur ab Egaff. Bulaco in Hist. Univ. Paris. T. III. p. 706. et Summam theolog. elaboravit, ut pluribus habes in Fabric. Bibl. med. Lat. L. XVI. b. v. Nostri nomen fortasse cum fine Tractatus excidit.

II. fol. 5. Incipit primus liber (in Magistrum Sententiarum) Guarre. Illustrem hic in arena theologia Oxoniensi et Parisina pugilem, eoque nomine notandum habemus, quod Johannem Scotum Ordinis sui discipulum natus fuerit, Guilelmum ab Oppido natali Warria (Ware) in Comit. Hertford. de Warra, Guarra, Guarronis, Varronis, quin Verum et Varrilonum dictum. Docuit is Parisius post Sec. XIII. medium, ut habes apud Tannerum, Fabricium, Waddingum, quem Oudinus confectis

jam, antequam Catholicos deferebat, Commentariis suis postmodum, ut se novis Συμπισσοις adprobaret, convitia passim inferviens T. III. col. 568. mendaciter scripsisse ait, Guilelmum a J. Pico Mirandul. in *Apologia* sua adpellatum fuisse excellentem Doctorem, Ecclesiae lumen, fidei propugnaculum, mendax ipse, nam haec Elogia in edit. Opp. Pici Basileae per Heinr. Petri 1557. f. fol. 159. pag. 1. non nisi caecum effugere possunt. Verum isthaec odiosa mittamus. Initium Commentarii nostri est: Quoniam testante beato augustinus 8. de civ. dei c. 8. finis ideo finis dictus est, quia propter hunc certara uolumus &c. Liber II. fol. 77. p. 2. sic incipit: Circa secundum librum queritur primo, utrum multitudo creaturarum possit esse in mente ab uno principio &c. Liber III. fol. 127. Circa tertium librum queritur primo, utrum incarnatio sit possibilis, quia enim incarnatio est quedam unio &c. Liber IV. fol. 147. p. 2. Circa quartum librum queritur primo, utrum sacramenta possint efficere &c. Extrema sunt: sicut accidentis affigit suam speciem in uirtute substantie. Explicit 4. liber Varronis qui fuit Magister Scotti siue doctoris subtilis. Unde etiam ad ejus Sepulcrum Coloniae inter XIV. Doctores nomen suum aeri incisum habet.

DLXXXIII.

Codex membraneus lat. Sec. R. 2023 XIV. Folior. 58. 4. per duas columnas commode scriptus, rubricis

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 597

1307

C O D I C E S

1308

cis distinctus, et quondam fratum Carthusiensium iuxta pragam extra muros sequentia continet: I. Tractatum, ut e calce adsumo, de Anima. Init: Honorius papa dicit in mappa mundi: Miserum est res propter nos factas cottidie spectare &c. Honorium Augustodunensem puta, et Mappam ejus Imaginem Mundi. Verba porro citata non Honorii sed Christiani sunt in Epistola Imagini praefixa ad Honorium, si quidem recte habet Editio T. XX. Bibl. PP. Lugd. p. 966. Sequuntur in Codice Sententiae Avicennae, Themistii, Averrois et Boethii de Anima, et mox totius Tractatus Oncocephala videlicet: quot sint anime. quia tres. Vegetabilis in plantis. Sensibilis in brutis. Rationalis in hominibus. Et quot sint potencie et vires ac operaciones cuiuslibet anime. et que potencie sint apprehensive deintus. et que deforis. Et que sint apprehensive tantum. et que apprehensive et motiue. et que sit cuiuslibet potencie ac virium eius operacio specialis. et in hoc consistit huius materie tota virtus. Atque haec ab alio Tractatu praefixa fuisse, dubium non est. Ipse deinceps inscribitur mi-

nio: Hic incipit tractatus de cognitione Anime et suarum potentiarum generalis, et infit: Quid sit anima seu diffinicio. Nota. Remigius sic diffinit eam. Anima est substantia incorporea regens corpus &c. Plura dixi; puto enim nos hic tenere Librum de Anima Honorii Augustod. quem diserte adsignat Trithemius de Scriptt. Eccl. n. 357. et distinguit a Dialogo ex opusculis Augustini, sive, ut Honorius ipse L. IV. de Luminarib. Eccl. c. 17. adpellat, Quibusdam de Anima et de Deo de Augustino excerptis sub Dialogo exaratis, quamvis in his distinguendis lapsus fuisse Trithemium, adseruerit Bern. Pezios in Differt. Isag. in T. II. Thes. Anecd. p. 10. motus, ut videtur, Honorii ipsius c. 17. suprac. silentio, quod nihil probat, ipso Pezio p. 5. testante, Honorium post edita Luminaria Eccl. plura scripsisse, quae proinde ibi in censum venire non poterant. Finit Liber: Eodem modo anima in centro cordis existens vivificat totum corpus. Subjecit Versiculos verisimiliter idem, qui praefatus est:

Hic Animam nosse, si vis, dabitur tibi posse.
Hac in Scriptura lege, sitque frequens tibi cura.
Partem post partem capias, sic percipis artem.
Est scelus immensum (proprium?) non noscere sensum,
Cum per eum vivas, corpusque tuum sit ei vas.

II. fol. 7. sequitur Tractatus ἀδεσπότος de Purgatorio in Rubricas divisus, quo agitur de Loco, generibus Hominum illuc descen-

denti, et Modis eos juvandi, inspersis multis Narratiunculis. Initium est: Commemoracio omnium fidelium defunctorum semel in anno est

1309

D O G M A T I C I .

1310

est fieri instituta in ecclesia &c. et Extrema animadvertisunt in eos, qui ludunt tesseres ad aleam et qui simpliciter taxillos iactant.

III. fol. 11. *Incipiunt notabilia de septem peccatis capitalibus. Praemittitur tamen etiam Institu-* *tio de Peccato generatim, de ori-* *ginali, veniali et mortali. Initium:* *Peccatum est preuaricatio le-* *gis diuine &c. Rubricae, ut supra.*

IV. fol. 15. p. 2. *Incipit tra-* *ctatus de septem sacramentis sine* *quibus nemo saluari (potest?) Ideo* *lege ea. Initium: Misericors et mi-* *serator dominus cuius misericordie* *&c. Agit de Sacramentis in gene-* *re et specie, item de Donis Spi-* *ritus sancti, de VIII. Beatitudini-* *bus, dénum de Latria et Dulia* *rursus per Rubricas.*

V. fol. 32. Post Exempla quae-
dam et Effata ad Principes potissimum
pertinentia sequuntur Excerpta ex Aristotelis Ethicis et Politicis ordine Librorum.

VI. fol. 43. *Liber*, ut e calce
praeoccupo, de doctrina dicendi
et tacendi ab albertano causidico
brisieni de ore (ora) sancte Aga-
the compōsus missus ad stephanum
filium suum sub anno domini 1245.
mense decembris. Dixi jam bis de
hoc Opusculo hoc Vol. ut habes
in Indice.

VII. fol. 49. Tractatus ἀδεσπό-
τος de Actibus Humanis per Apho-
rismos procedens hujus initii: Ar-
istoteles macedo princeps philoso-
phorum quem deus in esse produxit
ut secretā nature reuelaret de re-
bus quarum speculatores et fa-
tores existimis seriose edocuit. Nunc

Denis Codd. Theol. V. II. P. II.

*uero de principijs a cluū humano-
rum dicendum sententiam aristote-
lis et diuini hominis evidentiam imi-
tando. &c. Abrumpitur in Quae-
fitione: Utrum suggestio dyamonie
(sic) insit per speciem deleſabilem
uel tristabilem, seu utroque modo.*

DLXXXIV.

Codex membraneus lat. Sec. U.657
XII. Folior. 52. 8. eleganter exa-
ratus, rubricis distinctus, et J. Alex. Bräfficanus ICti primum, tum
Job. Fabri Ep. nostri Κηνου titulum praefert: *Incipit Dyalogus de ecclesiastico principatu; et ita* ingreditur: *Omnis ecclesiastici ordinis principatus in apostolicis sacerdotibus fundatur, et regitur a primordio nascentis ecclesie que ab apostolis est fundata et eorum doctrinis toto terrarum orbe dilatata.* *Hec est celestis regina eterni regis sponsa. cuius decorum admirans propheta canit in psalmo. Assitit regina a dextris tuis in uestitu deaurato. circumdata uarietate. Cuius tempora cum secundum lunaris cursus mutationem per incrementa et decrementa constat uariori. de statu illius aliqua scribere proposui. bac uidelicet intentione. ut et animus meus in hoc opusculo meditanando habeat exercitationem. et legentes qualemcumque capiant edificationem. Patris autem mei spiritalis domini Erbonis obediens ius-
fioni. sic eius uoluntati. et legenti-
um deseruire cupio utilitati. ut per
interrogationem et responsonem
decurrat oratio. et inde libellus iste
dyalogus uocari debeat. Hic igitur*

N

Collo-